

Stormar skakar våra trakter

Text: Margot Östlund

Foto: Margot Östlund

Onsdagen den 1 november 2006 hade skogen fått ett nytt utseende. Det som tidigare varit en tät granskog kunde nu mera liknas vid plockepinn. En storm hade dragit över nejden.

Kastvindar på upp till 30 sekundmeter hade under morgontimmarna slitit och dragit i träden som till sist givit vika och fallit omkull. Stora rotvältor med spretande rötter pekade flera meter upp mot himlen. Ibland hade träden till och med brutits av på mitten. Stormen kom från havet och drabbade framför allt kuststräckorna.

På Iggön slog stormen till hårt. Bl.a. där man tidigare genomfört gallring av skogen orkade inte de kvarvarande träden stå emot den hårda vinden. Stora granar vräktes också omkull bl.a. vid Hamnvägen och orsakade förödelse. Turligt nog klarade sig en uppdragen segelbåt från att träffas. Att drabbas av strömavbrott i 13 timmar renderar numera viss rabatt på elräkningen, en klen, men dock tröst, när man sitter i mörkret. Utslagen data på grund av ej fungerande telekommunikation får man dock ingen ersättning för, även om det rör sig om en vecka.

Vägen från Eskön var helt blockerad av nedfallna träd och för att komma till jobbet på morgonen måste man såga sig fram. Elledningar och telekablar låg nedtryckta av

fallna träd och grenar och tung blötsnö. Och naturligtvis drabbades man även här av strömavbrott. Det är viktigt att ha någon form av värmekälla där man inte är beroende av el, för avbrottet varade över ett dygn.

Inte heller den här tallen vid Hembygds-gården stod emot den hårda vinden. Foto: Tord Bodin

Som tur var blev ingen person skadad men på ett hus skalades balkongen av och några andra hus blev också träffade av omkullblåsta träd. Naturstigen på Eskön, som för inte så länge sedan rustats upp och försetts med handikappsramper blev på sina ställen helt demolerad, men har återigen gjorts i ordning.

Skogen har man också tagit reda på. Det är ju viktigt med tanke på insektsangrepp. Till och med på juldagens morgon kunde man höra att skogsmaskiner var igång i skogarna runt Utnora. Vad som varit problem är att det, på grund av den milda hösten, inte fanns någon tjäle i jorden och de stora skogsmaskinerna gör fruktansvärda spår där de går fram. Man har dock återställt de gamla körvägarna någorlunda och om några år har säkert naturen även gjort sitt. Men en kallkälla och en gammal kolbotten är tyvärr förlorad.

Harkskär fick också verkligen känna på ovädret. På ett stråk vid Gammel-Anna badet var så gott som varenda träd omkullvräkt.

Stormen är den värsta sedan den stora stormfällningen 1954 säger gamla Esköbor. Då var man helt isolerad i nästan en vecka. Vägbanken mellan ön och fastlandet var överspölad och stora isflak blockerade vägen. Stora områden såg ut som kalhyggen och ett stort arbete väntade för att kunna ta reda på den nedblåsta skogen.

I tidningsklipp från 3 januari 1954 kan man läsa "Med en vindhastighet av upp till 35 meter per sekund svepte den kalla nordanvinden in över våra bygder med snö, totalstopp för järnvägen, landsvägstrafiken, telefonen och elförsörjningen och mycket annat. Det blir ett arbetsamt företag att ta reda på den stormfällda skogen som motsvarar uppskattningsvis minst två-tre års normal avverkning".

I mitten av januari var det dags igen. Snöoväder och storm som fällde ytterligare träd, dock ej i samma omfattning som tidigare. Men ett exceptionellt högvatten, 120 cm över normalvattenstånd enligt notering från Forsmark, innebar skador på bryggor och stränder.

[Hillebygden, Nr. 1, 2007]